

Tiden — og ikke mindst Besættelsestiden — har vist, at Privatbanerne har stor samfundsmæssig Betydning, hvilket for Mindretallet begrundes, at Staten bærer den store Part af Moderniseringsudgifterne, selv om Mindretallet er indforstået med, at Kommunerne gennem deres Bidrag maa yde en vis Garanti for Betimeligheden af Banernes fortsatte Drift“.

I Overensstemmelse hermed stilledes de foran nævnte Ændringsforslag, der dog alle blev forkastet.

Retsforbundets Repræsentant i Udvalget tager i Betænkningen Afstand fra Lovforslaget, som han anbefaler at stemme imod.

„Da de til Udvalget indgaaede Oplysninger har gjort det sandsynligt, at der fremover maa regnes med stigende Tilskud fra de i Driften engagerede Kommuner, uden at der er Udsigt til, at de i Forslaget indeholdte store Tilskud fra Stat og Kommuner kan forbedre Banernes Driftsøkonomi, og da *Rutebiler og Lastbiler sikkert baade bedre og mere økonomisk kan besørge Person- og Godstrafik*, vil et stort Tilskud som foreslaaet, efter Mindretallets Mening i mange Tilfælde blot forhindre en naturlig Udvikling til Afløsning af saakaldte Privatbaner, hvoraf mange allerede nu savner enhver Eksistensberettigelse. Der forekommer her Tilfælde, hvor en forældet, uøkonomisk, offentlig Drift kan afløses med Fordel af privat Virksomhed.“

Efter at Venstres Ændringsforslag var forkastet ved Sagens 2. Behandling i Folketinget, vedtoges Lovforslaget ved 3. Behandling med 101 Stemmer mod 5 (D. R.).

I *Landstinget* underkastedes Lovforslaget ligeledes Udvalgsbehandling. I Betænkningen hedder det:

„Udvalget har over for Ministeren fremsat Ønske om, at man for at lette Forhandlingerne med Kommunerne om Laan til Moderniseringen vil finde det særdeles betydningsfuldt, at der gives en almindelig *Dispensation fra Reglerne om Binding af de Beløb, de forskellige Kommuner har spærret ifølge Penge-lovene af 23. Juli 1945*. Man har peget paa, at ikke mindst de Kommuner, der ifølge Lovforslaget eventuelt tvinges til at deltage, kan besværliggøre Sagen, hvis de nødsages til at optage Laan, til Trods for at de selv har de fornødne Midler under Statens Administration.

Ministerne erklærede sig enig i de fremførte Synspunkter og kunde efter Forhandling med Finansministeren oplyse, at man vil være sindet efter 1. April 1950 at frigive de til Moderniseringernes Realisering nødvendige Beløb, efterhaanden som Laanene til Banerne ydes.

Udvalget indstiller derefter Lovforslaget til *Vedtagelse* uforandret.“

Lovforslaget vedtoges i Landstinget enstemmigt med 61 Stemmer.